बृहदभिगायत आहवनीय आधीयमाने। बार्हतो वा असौ लोकः। अमुष्मिन्नेवैनं लोके प्रतिष्ठितमाधत्ते" इति। 'अभिला शूर नो नुम' इत्यस्यामृच्युत्पन्नं रथन्तरम्। 'कयानश्चित्र आभूवत्' इत्यस्यामृच्युत्पन्नं वामदेव्यम्। 'त्वामिद्धि हवामहे' इत्यस्यामृच्युत्पन्नं बृहत्। रथन्तरादीनां भूरादिलोकभोगहेतुत्वात्तल्लोकरूपत्वम्। अत एतेषां गाने सति तत्तल्लोकेऽग्निः प्रतिष्ठितो भवति। अपि च वामदेव्यस्य उपद्रवशान्तिकरत्वात् पशुप्राप्तिहेतुत्वाच्च एनमुद्ध्रियमाणमग्निं शान्तं पशुसाधनञ्च कृत्वोद्धरति॥

पुनरपि सामद्वयं विधत्ते। "प्रजापतिरग्निमसृजत [२] सोऽश्वोवारो भूत्वा पराङैत्। तं वारवन्तीयेनावारयत। तद्वारवन्तीयस्य वारवन्तीयत्वम्। श्यैतेन श्येती अकुरुत। तच्छ्यैतस्य श्यैतत्वम्। यद्वारवन्तीयमभिगायते। वारयित्वैवैनं प्रतिष्ठितमाधत्ते। श्यैतेन श्येतीकुरुते" इति। यः प्रजापतिना सृष्टोऽग्निः स वारोऽश्वो भूत्वा पुनरावृत्तिरहितः पलायनमकरोत्। यो हस्तद्वयेन खलिनं गृहित्वा बलान्निवारणीयः स वारः, तं वारमश्वं पलायमानं वारवन्तीयेन साम्ना प्रजापतिर्निवारयामास। 'अश्वं नत्वा वारवन्तम्' इत्यस्यामृच्युत्पन्नं वारवन्तीयं निवारणहेतुत्वात्तस्य वारवन्तीयं नाम सम्पन्नम्। निवारितमश्वं श्यैतसाम्ना श्यैतीकृतवान् स्वाधीनीकृतवान्नित्यर्थः। 'अभिप्रवः सुराधसम्' इत्यस्यामृच्युत्पन्नं श्यैतम्। स्वाधीनकरणहेतुत्वात्तस्य श्यैतनाम सम्पन्नम्। अतो वारवन्तीयसाम्ना पलायनं निवार्य्य प्रतिष्ठितमग्निमाधाय श्यैतगानेनाग्निं स्वाधीनं करोति॥